

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 197. — ŠTEV. 197.

NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 23, 1934. — ČETRTEK, 23. AUGUSTA 1934

TELEFON: CHelsea 3-3878

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

MELLONOVA KOMPANIJA SE NOČE UKLONITI

STAVKA V MINNEAPOLIS JE BILA VČERAJ KONČANA; MILICA JE ZAPUSTILA MESTO

Delavci so odobrili posredovalni predlog, družba ga je pa odločno zavrnila. — Kompanija ima polna skladišča in zato ji štrajk ne povzroča posebnih skrbi. — Ameriška Delavska Federacija podpira tekstilne delavce. — Stavkarji v Minneapolis so le deloma prodri s svojimi zahtevami.

PITTSBURGH, Pa., 22. avgusta. — Aluminijski trust, ki ga kontrolira bivši državni zakladničar Mellon, je dal zvezni vladi pošteno pod nos.

Aluminium Corporation of America je danes odločno zavrnila vse posredovalne predloge zveznega departmента.

Predlog je sestavil zvezni posredovalec Fred Keightly ter jih predložil zastopnikom stavkarjev, ki so bili ž njimi takoj zadovoljni. Ko jih je pa predložil ravnateljem Mellonove družbe, so mu odgovorili, da jih pod nobenim pogojem ne sprejmejo.

Mellonova družba ima 250 milijonov kapitala in polna skladišča. Strajk ji potem takem ne more dobiti škodovati.

WASHINGTON, D. C., 22. avgusta. — Ameriška Delavska Federacija bo z vsem svojih vplivom podpirala generalni štrajk tekstilnih delavcev.

Tako je izjavil danes predsednik Federacije Wm. Green, in pripomnil, da bo to eden največjih štrajkov v zgodovini ameriškega delavskoga gibanja.

Štrajk je neizogiven, če se v zadnjem hipu ne zgodidi ka nenašadnega. Edina možnost za preprečitev bi bilo posredovanje predsednika Rooseveltta.

— Nobenega dvoma ni, da bo izbruhnil štrajk, — je rekel Chester White, predsednik stavkovnega odbora United Textile Workers of America.

Značilna je tudi sledeča Greenova izjava: —

— Delovni čas, ki ga določajo razni pravilniki, je dosti predolg. Baš vsledtega tudi nezaposlenost narašča. Pravilniki morajo biti preurejeni, posebno kar se tiče delovnega časa.

MINNEAPOLIS, Minn., 22. avgusta. — Prebivalstvo tukajšnjega mesta se je oddahnilo. Stavka šoferjev je končana, in milica je odšla. Strajkari so precej dosegli, vsega pa ne. Zahtevali so 42 centov na uro, pa so se morali zadovoljiti s 40 centi. Nauj bodo sprejeti najprej tisti šoferji, ki so bili najdalje v službi.

MILWAUKEE, Wis., 22. avgusta. — V stavki delavcev, ki so zaposleni pri javnih gradnjah, je prišlo do krvavih spopadov. Trije delavci so bili ranjeni in so jih morali odvesti v bolnišnico.

COLUMBIA, Pa., 22. avgusta. — V Marietta tovarni za svilo je izbruhnil štrajk. Strajkari so napadli dva trucka, noložena s svilo, razrezali obroče pri šerifovem avtomobilu ter uničili telefonsko napeljavo. Red je napravila šele državna policija.

NORWALK, Conn., 22. avgusta. — Tekom demonstracij pred tovarno Royal Robes Company je bilo aretiranih trinajst oseb. Policija pravi, da so to komunisti, ki so bili poslanici iz New Yorka z naročilom, naj zanetijo nemir.

Tovarna izdeluje kopalne plašče. Ker družba ni hotela zvišati plač in priznati unije, je zastavalo pet tisoč delavcev.

Zahtevajo 35 ur dela na teden ter minimalno plačo osemnajst dolarjev.

NEW YORK, N. Y., 22. avgusta. — Uprava mesta New York se že resno pripravlja na stavko tekstilnih delavcev. Policija je dobila natančna povelja, kako se imata zadržati za slučaj štrajka. Pikitov, ki bodo piketirali tovarne, ne bo nihče nadlegoval, dokler se bodo dostopno obnašali.

V New Yorku je na stotine tekstilnih tovarn, v katerih je zaposlenih na tisoče delavcev.

Prijateljstvo med Avstrijo in Italijo

PROCES PROTI MRS. EVI COO

Porotniki so bili s fotografijami poučeni o kraju umora. — Priča je videla Wrightovo truplo.

Cooperstown, N. Y., 22. avgusta — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem poštov.

Pri sliki št. 6 je prišlo do besednega boja med državnim pravnikom Donaldom H. Grantom in zagovornikom Jamesom J. Byardom. — Na tej sliki je videti truplo nekega moža. — je prisel Byard, katerega pa je Grant takoj prekinil s pripombo, da slika ni dokazilna tvarina in da ni nikakoga povoda, da bi se izpravljajo državnega fotografa Williama Warnkina z ozirom na sliko raztegnilo.

Byard je vprašal, ako je fotograf ob času, ko je napravil fotografijo — bilo je v noči 21. junija, teden po umoru — v resnici videl truplo ležati v fotografiranim drevoredu. Warnkin je to vprašanje potrdil. Zaradi teme noči je bila slika vzeta ob svetilki. Na cesti, bolj ob strani, je videti nek temen predmet, ki izgleda kot moško truplo.

Zagovorniki trdi, da so ono noči peljali na kraj Mrs. Coo in da je bila prisiljena prijeti za Wrightovo roko. Fotograf pa trdi, da ono noč Mrs. Coo ni bila navzoča.

Po končanem zasljevanju fotografie Warnkinisa si je zagovornik Byard od sodnika izprosil dovoljenje, da si more še enkrat ogledati kraj, katerega je državni pravnik pokazal na fotografiji. Ko se je po nekaj urah vrnil, je rekel, da je obiskal hišo Mrs. Coo, ki leži ob cesti Albany-Oneonta, da pa ni imel časa, da bi obiskal kraj umora.

PRIZNAL UMOR

HENDERSON, N. C., 22. avgusta. — Sheriff J. E. Hamlett je rekel, da je nek Sam Simkovič priznal, da je pred širimi ali petimi leti pomagal umoriti nekega moža po imenu Andrews v Kansas City.

PARAGVAJCI NAPREDUJEJO

Buenos Aires, 22. avgusta. — Paragvajci so odrezali bolivijski tretji armadni kor pod generalom Joe Lanza od ostale bolivijske vojske in od njenih zalog. Vsled tega se koz nahaja v zelo nevarnem položaju.

Paragvajci, ki prodriajo proti trdnjavam Bellaviam, so napravili veliko vazel v bolivijski obrambni črti ter so prodriči daleč v deželo, v veliko mnogo vojakov in zaplenili mnogo zalogov vojnega materiala. Neko poročilo pravi, da so Bolivijski princi zapriščati trdnjavam Bellaviam, toda najbrže so poslali samo del svoje posadke proti Paragvajcem, ki so prebili bolivijsko črto.

PRIZNAL UMOR

HENDERSON, N. C., 22. avgusta. — Sheriff J. E. Hamlett je rekel, da je nek Sam Simkovič priznal, da je pred širimi ali petimi leti pomagal umoriti nekega moža po imenu Andrews v Kansas City.

PARAGVAJCI NAPREDUJEJO

Buenos Aires, 22. avgusta. — Paragvajci so odrezali bolivijski tretji armadni kor pod generalom Joe Lanza od ostale bolivijske vojske in od njenih zalog. Vsled tega se koz nahaja v zelo nevarnem položaju.

Paragvajci, ki prodriajo proti

NADVOJVODA OTON JE BIL NA LAŠKEM

Nadvojvoda Oton je bil skrivaj v Italiji. — Imel je sestanek z Mussolinijem v Riccione.

London, Anglija, 22. avgusta. — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem poštov.

Nek odličen avstrijski monarhist, ki je v ozkem stiku z vdomovcem umorjenega kanclera Dollfussa, je rekel, da je Mussolini ugolidil Otonovi prošnji za sestanek pod pogojem, da Oton takoj po konferenci odpoteje. Mussolini ni te dan niti odobral, niti nasprotoval Otonu, da bi zasedel avstrijski cesarski prestol. Nadvojvoda Oton je že lansko leto zagotovil Mussoliniju, da ne bo zahteval, da Italija vrne Avstriji južni del Tirolske, ako bi postal avstrijski cesar.

Nekodaj je nadalje priznal, da je bil v njegovih trideset let trajajoči policijski praksi ta zločin najbolj dobro organiziran in imenito izveden. Vsa ukrađena voda je pokrita z zavarovalnino.

Sodnik je odločil, da se mora Insull skupno s 16 drugimi zagovarjati. — Insull se izgovarja s slabim zdravjem.

London, Anglija, 22. avgusta. — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem poštov.

Nekodaj je nadalje priznal, da je bil v njegovih trideset let trajajoči policijski praksi ta zločin najbolj dobro organiziran in imenito izveden. Vsa ukrađena voda je pokrita z zavarovalnino.

Sodnik je odločil, da se mora Insull skupno s 16 drugimi zagovarjati. — Insull se izgovarja s slabim zdravjem.

London, Anglija, 22. avgusta. — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem poštov.

Nekodaj je nadalje priznal, da je bil v njegovih trideset let trajajoči policijski praksi ta zločin najbolj dobro organiziran in imenito izveden. Vsa ukrađena voda je pokrita z zavarovalnino.

Sodnik je odločil, da se mora Insull skupno s 16 drugimi zagovarjati. — Insull se izgovarja s slabim zdravjem.

London, Anglija, 22. avgusta. — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem poštov.

Nekodaj je nadalje priznal, da je bil v njegovih trideset let trajajoči policijski praksi ta zločin najbolj dobro organiziran in imenito izveden. Vsa ukrađena voda je pokrita z zavarovalnino.

Sodnik je odločil, da se mora Insull skupno s 16 drugimi zagovarjati. — Insull se izgovarja s slabim zdravjem.

London, Anglija, 22. avgusta. — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem poštov.

Nekodaj je nadalje priznal, da je bil v njegovih trideset let trajajoči policijski praksi ta zločin najbolj dobro organiziran in imenito izveden. Vsa ukrađena voda je pokrita z zavarovalnino.

Sodnik je odločil, da se mora Insull skupno s 16 drugimi zagovarjati. — Insull se izgovarja s slabim zdravjem.

London, Anglija, 22. avgusta. — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem poštov.

Nekodaj je nadalje priznal, da je bil v njegovih trideset let trajajoči policijski praksi ta zločin najbolj dobro organiziran in imenito izveden. Vsa ukrađena voda je pokrita z zavarovalnino.

Sodnik je odločil, da se mora Insull skupno s 16 drugimi zagovarjati. — Insull se izgovarja s slabim zdravjem.

London, Anglija, 22. avgusta. — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem poštov.

Nekodaj je nadalje priznal, da je bil v njegovih trideset let trajajoči policijski praksi ta zločin najbolj dobro organiziran in imenito izveden. Vsa ukrađena voda je pokrita z zavarovalnino.

Sodnik je odločil, da se mora Insull skupno s 16 drugimi zagovarjati. — Insull se izgovarja s slabim zdravjem.

London, Anglija, 22. avgusta. — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem poštov.

Nekodaj je nadalje priznal, da je bil v njegovih trideset let trajajoči policijski praksi ta zločin najbolj dobro organiziran in imenito izveden. Vsa ukrađena voda je pokrita z zavarovalnino.

Sodnik je odločil, da se mora Insull skupno s 16 drugimi zagovarjati. — Insull se izgovarja s slabim zdravjem.

London, Anglija, 22. avgusta. — Državni pravnik je porotnikom, v katerih prisotnosti se vrši sodniška obravnavna proti Evi Coo, prinesel fotografije, ki bodo porotnikom nazorno pokazale kraj umora. Fotografije kažejo majhno obcestno hotel otočenke, cesto proti Crumhorn gorom in zapuščeno hišo, v kateri je Mrs. Coo umorila Harryja Wrighta, in druge važne kraje, ki pridejo pri tem

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Nakšić, President

L. Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
116 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto vsega na Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanada	Za pol leta	\$3.50
.....	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
za pet leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$8.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.
Dopolni bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli
prijeti po Money Order. Pri spremembki kraja naročnikov, prosimo, da se
kam tudi prejšnje bivališče naznamo, da bi trete najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: UHilico 3-3878

OGLAŠAJO SE...

Ko je pritisnila depresija, so začela v naše uredništvo prihajati pisma, v katerih so nas rojaki prosili, naj potrimo z naročnino, češ, da jim zaradi slabih časov ni mogoče zadostiti svoji dolžnosti.

In skoro sleheno pismo je vsebovalo oblubo, da bo tako poravnali vse, kakor hitro se razmere izboljšajo.

Tudi zagotovil, da jim je "list priljubljen", da bi ga zelo, zelo pogrešali, ni manjkalo.

Zanašajoč se na poštenost naših ljudi, smo jim dolgo niso ustrezali, dasi je pri tem najbolj trpelo naše podjetje.

Naši vsakodnevni in vsakotedenki stroški za list se niso prav nič zmanjšali, ako izvzamemo plače, katere smo si prostovoljno skrčili do skrajnosti v namenu, da zajamčimo listu obstoj.

Veliko naročnikov je držalo obljubo. Pokazali so dobro voljo s tem, da so pri prvi ugodnejši priliki poslali nekaj na račun ter nam zagotovili, da poravnajo ostanek pozneje.

Preecej je bilo pa tudi takšnih, ki smo jim pošiljali list v dobri veri, da ga ne pošiljamo zastonj.

Ker se na ponovne opomine le niso oglašili, smo ga jim ustavili.

Dasi smo jih smatrali že izgubljene za nas, smo jim enkrat pisali v nadi, da obnovimo z njimi staro prijateljstvo.

Nismo se motili. V naše uredništvo so kmalu nato začala prihajati svojevrstna pisma.

Mrs. Mary Kozeč nam naprimer piše iz Cleveland:

"Priloženo Vam pošiljam en dolar, da mi boste zopet pošiljali "Glas Naroda". Dva meseca sem bila brez njega, pa se mi zdi kot da bi bila že dve leti. "Glas Naroda" je moj najljubši prijatelj. Noben drugi list nima zame toliko privlačenega besedila kot ga ima Vaš".

Iz Demapolisa, Ala., nam poroča Mr. Anton Janes:

"Opozoril ste me na moj dolg, pa ste lahko prepričani, da nisem pozabil nuj. Če bi bilo mogoče, bi vam rad plačal vse. V tem času, ko sem bil brez "Glas Naroda", šele vem, kakšna pamena je list za me. Pošiljam Vam dva dolarja in Vas prosim, da mi list še nadalje pošiljate".

Mrs. Jera Benčan je poslala iz Gowande, N. Y., dva dolarja s pripombo:

"Sprejela sem Vaše pismo in Vam naznamjam, da nisem pozabila na svoj dolg. Plečati nisem mogla zato, ker nisem imela denarja. Še ta dva dolarja sem si izposodila. Meni je možno, zato lahko veste, da mi ni bilo mogoče. Ostanek bom že pošlala, kakor hitro bom mogla."

To so samo trije primeri, ko dovolj jasno pričajo o priljubljenosti "Glas Naroda" in o poštenosti naših ljudi.

In še nekaj smo opazili, kar je nadvse značilno.

Najprej se odzovejo tisti, ki si morajo denar za naročnino takorekoč od ust pritrgrati, dočim so nam znani slučaji, ki bi lahko brez posebnih težav poravnali svoje obveznosti, pa se obotavlajo in jih nočejo, kajti izgovor, da jih ne morejo, pri njih nikakor ne velja.

ALI STE ZAVAROVANI?

ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO ŠE NISTE,
TEJDAJ VAM PRIPOROČAMO

JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI.

Hot najboljše jugoslovanske katolische zavarovalnice, ki plačujejo

NAJBOLEJ LIBERALNE PODPORKE SVOJIM ČLANOM

Izrajejo podprtost skoraj v vseh slovenski naseljih
in Ameriki. Postopek je 27. državah ameriške Unije. Premožnost: med \$1,000,000.00. — Za vloženost, ki
se določeno množično z ostanjem osredotoči.

Upravljalca na pojemlja našega lokalnega tajnika ali pišite na:

GLAVNI URAD J. S. K. J. ELY, MINNESOTA

RUSKA FRONTA PROTI JAPONSKI

Ruski vojaški strokovnjak B. valstvom. Na mesto odposlanih vojskih pise v ruski reviji "Za Rossiju" o stanju rdeče armade na Dalnjem vzhodu. Vesti o neprestanem ojačevanju in izbori obozrtivosti rdeče armade na Dalnjem vzhodu zaznavajo splošno pozornost, pravi Nikolksi. V času petletke, ki je bila v bistvu intenzivna priprava države in armade na vojno, je bila rdeča vojska opremljena z vsemi tehničnimi pridobitvami naše dobe, tako da je postavljen v kvaliteti stopnišča, letalstva in drugih vrst orožja. Rusija dosegla evropske velesile ter prekosila srednje in male države.

Posebno važne izpremembe so nastale v reorganizaciji in oborožitvi armade na Dalnjem vzhodu. Če je predstavljala še leta 1931 sovjetska oborožena sila na vsem ogromnem prostranstvu Sibirije in Daljnega vzhoda osem strelskih divizij z zelo slabimi tehničnimi četami, je zdaj Rusija proti Japonski do zob oborožena in tehnično naravnost si jasno opremljena. Ko so udri Japoneci v Mandžurijo, boljševiki niso imeli namente resno braniti svoje primorske krale. Ko so se po prepričali, da bodo morali Japoneci žrtvovati mnogo časa za pomirjenje in ureditve nove države, so sklenili ob izdatni podpori Amerike braniti Daljni vzhod, zlasti še Vladivostok.

Ta sklep je bil storjen tudi zato, ker so se poveljniki rdeče armade bali, da bi se ljudstvo ne uprljalo, saj je bilo po pravici ogorenje, da prepusta vlada Japonscem za Rusijo tako važne krale. Ta čas, ko so imeli Japoneci polne roke dela v Mančukuo, kjer so moral delati mir in utrjevati svoj položaj, je Rusija pridno organizirala in oboroževala svojo armado na Dalnjem vzhodu. V začetku tekočega leta so zbrali boljševiki tam 12 strelskih divizij, 12 konjeničkih divizij, divizijo težkega topništva, divizijo, čet OGPU (državne politične uprave), 5 letalskih brigad in odgovarjajočo število tehničnih oddelkov.

Po približni cenitvi ima Rusija zdaj na Dalnjem vzhodu 150 do 160 tisoč vojakov, 6000 strojnih pušk, 100 do 1200 tovov, 450 letal in okrog 400 tankov. Vsi važnejši kralji ob meji so močno utrjeni. Te utrdbi je gradilo okrog 800 tisoč internirancev iz koncentričnih taborišč. Največje pozornost pri utrjevanju so posvetili boljševiki. Vladivostoku, Habarovsku, Blagoveščensku in Čiti. Poleg tega so zgradili 50 novih letališč, več sto kilometrov novih cest ter drugo amursko in sibirske železnice, ki bo v kratkem dograjen. Iz Baltskega morja so poslali na Daljni vzhod po zležnicu ved podmornine in torpednici.

Obenem z reorganizacijo na Dalnjem vzhodu so bili odstranjeni iz vojske vsi nezanesljivi elementi, tako da so morali politično ne dovolj točno opredeljeni častniki in vojaki z Daljnega vzhoda in Rusijo ali pa v koncentrična taborišča. Isto so storili boljševiki tudi s civilnim prebivalstvom.

Obenem z reorganizacijo na Dalnjem vzhodu so bili odstranjeni iz vojske vsi nezanesljivi elementi, tako da so morali politično ne dovolj točno opredeljeni častniki in vojaki z Daljnega vzhoda in Rusijo ali pa v koncentrična taborišča. Isto so storili boljševiki tudi s civilnim prebivalstvom.

Vreme je sicer tu in tam precej čemerino in neviht ne menjika, vendar pa ima to tudi svojo dobro posledico. Kač, ki jih je družba za leta po skalovju precej, letos skoraj ne opazijo. Vsako leto so doslej vsekakde precej živine, ki se je pasla, letos pa je znan še en primer in tisto žival bi bili lahko rešili, če ne bi bili prepozno opazili, da je pičena.

Pač pa nekaj drugega vznemira bohinijske planine. Že prejšnji mesec so na blejskih planinah opazili, da trga nekata neznačna žival drobnica. Na neki planini je razrgala okoli sto ovcev. Te dni pa se je zver preselila čez Pokljuko na bohinijsko stran in že so doobili dve raztrganii teleti, ki jim je zver pobrala drobovje. Nekateri trdijo, da mora biti to podivljenski pes, drugi pa govore, da gre za volka. Baje je imel neki gospod z

obenem z rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč je pisal pisma in inventar vsega svojega premoženja. Zgodaj zjutraj je od-

Orežniki so rekonstruirali stražno rodbinsko tragedijo in prisli do zaključka, da se je odigrala približno takole: Konšelova žena je začela nedavno kazati znake duševne bolezni in prepeljati so jo moralni v umobilnico. Konšel je prisel 21. julija po njo in jo odpeljal domov. Do usodnega dne je kazalo, da je v Konšelovi družini vse v redu. Šele dan poprej, ko je dobitila nesrečna žena nov napad blaznosti, se je Konšel odločil za grozen korak. Vao noč

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ZDRAVKO OCVIRK:

LJUBEZEN

Bolezen je priklenila mladež, ga moža na posteljo. Ležal je dolgo in trpel. Z vso skrbnostjo mu je stregla žena in prebela veliko noči ob njem. Otrača kakor dvoje angeljčkov sta pritskalala svoji ljubki glavici k holni očetovi glavi, ga božala po čelu in poljubljala.

Saj boš ozdravel papaček. — Moraš okrevati! — sta govorila in mu tako verno gledala v motne oči, da je sam nehotno pomislil: — res, moram okrevati!

Ko je vendar po dolgem času vstal iz postelje, je imel tako spremenjen obraz, da ga ni nihče spoznal. Bolezen je zapustila na njem sledove, izpadli so lasje.

Vse to je žalostilo moža in je dejalo nekega jutra ženi:

— Ali me še ljubiš, draga?

Vsa je zardela v lice, objela moža in ga poljubila tako vroča kakor ga je poljubljala takrat spomladi, ko še nista bila poročena in sta preživelata najlepše dni svojega življenja.

Ljubim te in te bom ljubila vedno, — mu je odgovorile, Nikoli ne bom pozabila, da si bil tako dober z menoj, da si me poročil in me storil tako srčno.

Potem je šla v svojo sobo, da si počese svoje črne lase možu na ljubo.

Ljubila sta se, odkar sta se prvič videla. Neka čudovita ljubezen je bila to. Niti najmanj ni obledela ali se postarala. Nič pretiranega ni bilo na njej. Vse je bilo tako naravno, preprosto. Kaj je priklepalata dva drugačka k drugemu tako čudovito, nežno, s tako večno mlado ljubezni...

Minila so leta. Mlada zakonca sta se postarala in njujo otroka sta bila že velika. Stara dva sta se ljubila že vedno. Roko v roki sta šla v prvih pomladnih dneh po travnikih, trgala evetke kakor takrat, ko sta se prvič poljubila. — Polleti sta hodila po polju in gledala pšenico, ki je zorela, jesen trgala zlato klasje, grozdje v vinogradu, pozimi pa gledala sedeča drug ob drugemu skozi okno, kako so zunaj naletavale snežinke in pokrivala polja.

Nekega dne pa je starača obledela, ko je šele čez par dni okrevala, ni mogla več hoditi. Morali so jo prepeljavati na stolu. Zato je postala žalostna in je rekla možu vsa v skrbah.

Tako rada bi zdaj umrla. — Hroma sem in grda, tvoj obraz pa je tako lep. Nekoli več me ne bo tako ljubil.

Starec je ob besedah zardelo lice in odgovoril:

— Ljubim te bolj od svoje-

KLUB

LJUBEZEN

ga lastnega življenja, moja bi, — je tožila in mu gledala v draga zgrobljena ženica. Ljumrtvi obraz in poljubila mrlze bim te prav tako, kakor tisti roke. — Ti, ki sem te ljubila dan, ko si mi podarila rože v nad vse in ki si mi bil najdraži znak ljubezni in me gledala s ji in najlepši mož na svetu, svojimi lepimi očmi. Kakor zdaj si šel, da se odpociješ. Konj rož je bilo tvoje telo dehtec in rdečica tvojih lic se je spajala z rdečico rož, ki si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi postala še mnogo lepša. Moje srece je prepolno hvale za vso tvojo ljubezen in za bisera, s katerimi si okrasila najin dom, preljubila otročiča. Zato te ne bom nehal ljubiti in bom hvalil Boga za vsak dan posebej, ki te bo še pustil ob meni.

Nato je nežno objel svojo ženo in jo poljubil na vele ustnice.

In tako sta trdila vsa v skrbah drug drugemu, kadar sta opazila kako vidno spremembu na svojih obrazih, in z vedenostim: ali me še ljubiš? Nato sta se prijela za roke in sta slonela vsa srečna drug obo drugemu vse do večera...

Nekega dne pa je stareca zaleda kap. Ko sta o tem zvedela otroka, ki sta bila že poročena, sta ga prišla vsa potrta pokropiti. Žena pa, ki se ni mogla utolažiti, je neprehenoma jokala.

— O ti moj dobr, ti moj ljub-

ROBINSON BREZ UŽIGALIC

Geoffry Quenecel stanuje kot edini belokocož na otoku Niua-Fou na progi Easmo-Fidži. Pred kratkim je ustavljal velikanski oceaniki potniški parniki, ker je postal brez vžigalne. Čim je bil zaledal dim parnika "Maripose", je takoj poslal naproti čoln z domačini. Ko se je parnik ustavljal v domnevni, da se je zgordila nesreča, so izročili vseči kapitanu Quenecelov listič, kjer je bilo napisano: "Nimam nobene vžigalne. Pošiljite mi, prosim vsaj en zatek, če ga imate v zalogi. Zelo potrebujem tudi petrolej, tobak, sladkor, čaj in druga živila. Opravite, da vas nadlegujem, a bilo bi mi prehudo čakati več mesecov na prihodnji parnik". Kapitan je postal zahtevano, dasi je priporočil puščavniku, naj ne nadleguje potniških parnikov, ki se jim bolj mudri kakor tovornim. Imel je pac usmiljenje z Robinzonom.

Nekega dne pa je starača obledela. Ko je šele čez par dni okrevala, ni mogla več hoditi. Morali so jo prepeljavati na stolu. Zato je postala žalostna in je rekla možu vsa v skrbah.

Tako rada bi zdaj umrla. — Hroma sem in grda, tvoj obraz pa je tako lep. Nekoli več me ne bo tako ljubil.

Starec je ob besedah zardelo lice in odgovoril:

— Ljubim te bolj od svoje-

ga lastnega življenja, moja bi, — je tožila in mu gledala v draga zgrobljena ženica. Ljumrtvi obraz in poljubila mrlze bim te prav tako, kakor tisti roke. — Ti, ki sem te ljubila dan, ko si mi podarila rože v nad vse in ki si mi bil najdraži znak ljubezni in me gledala s ji in najlepši mož na svetu, svojimi lepimi očmi. Kakor zdaj si šel, da se odpociješ. Konj rož je bilo tvoje telo dehtec in rdečica tvojih lic se je spajala z rdečico rož, ki si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi postala še mnogo lepša. Moje srece je prepolno hvale za vso tvojo ljubezen in za bisera, s katerimi si okrasila najin dom, preljubila otročiča. Zato te ne bom nehal ljubiti in bom hvalil Boga za vsak dan posebej, ki te bo še pustil ob meni.

Nato je nežno objel svojo ženo in jo poljubil na vele ustnice.

In tako sta trdila vsa v skrbah drug drugemu, kadar sta opazila kako vidno spremembu na svojih obrazih, in z vedenostim: ali me še ljubiš? Nato sta se prijela za roke in sta slonela vsa srečna drug obo drugemu vse do večera...

Nekega dne pa je stareca zaleda kap. Ko sta o tem zvedela otroka, ki sta bila že poročena, sta ga prišla vsa potrta pokropiti. Žena pa, ki se ni mogla utolažiti, je neprehenoma jokala.

— O ti moj dobr, ti moj ljub-

ga lastnega življenja, moja bi, — je tožila in mu gledala v draga zgrobljena ženica. Ljumrtvi obraz in poljubila mrlze bim te prav tako, kakor tisti roke. — Ti, ki sem te ljubila dan, ko si mi podarila rože v nad vse in ki si mi bil najdraži znak ljubezni in me gledala s ji in najlepši mož na svetu, svojimi lepimi očmi. Kakor zdaj si šel, da se odpociješ. Konj rož je bilo tvoje telo dehtec in rdečica tvojih lic se je spajala z rdečico rož, ki si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi postala še mnogo lepša. Moje srece je prepolno hvale za vso tvojo ljubezen in za bisera, s katerimi si okrasila najin dom, preljubila otročiča. Zato te ne bom nehal ljubiti in bom hvalil Boga za vsak dan posebej, ki te bo še pustil ob meni.

Nato je nežno objel svojo ženo in jo poljubil na vele ustnice.

In tako sta trdila vsa v skrbah drug drugemu, kadar sta opazila kako vidno spremembu na svojih obrazih, in z vedenostim: ali me še ljubiš? Nato sta se prijela za roke in sta slonela vsa srečna drug obo drugemu vse do večera...

Nekega dne pa je stareca zaleda kap. Ko sta o tem zvedela otroka, ki sta bila že poročena, sta ga prišla vsa potrta pokropiti. Žena pa, ki se ni mogla utolažiti, je neprehenoma jokala.

— O ti moj dobr, ti moj ljub-

ga lastnega življenja, moja bi, — je tožila in mu gledala v draga zgrobljena ženica. Ljumrtvi obraz in poljubila mrlze bim te prav tako, kakor tisti roke. — Ti, ki sem te ljubila dan, ko si mi podarila rože v nad vse in ki si mi bil najdraži znak ljubezni in me gledala s ji in najlepši mož na svetu, svojimi lepimi očmi. Kakor zdaj si šel, da se odpociješ. Konj rož je bilo tvoje telo dehtec in rdečica tvojih lic se je spajala z rdečico rož, ki si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi postala še mnogo lepša. Moje srece je prepolno hvale za vso tvojo ljubezen in za bisera, s katerimi si okrasila najin dom, preljubila otročiča. Zato te ne bom nehal ljubiti in bom hvalil Boga za vsak dan posebej, ki te bo še pustil ob meni.

Nato je nežno objel svojo ženo in jo poljubil na vele ustnice.

In tako sta trdila vsa v skrbah drug drugemu, kadar sta opazila kako vidno spremembu na svojih obrazih, in z vedenostim: ali me še ljubiš? Nato sta se prijela za roke in sta slonela vsa srečna drug obo drugemu vse do večera...

Nekega dne pa je stareca zaleda kap. Ko sta o tem zvedela otroka, ki sta bila že poročena, sta ga prišla vsa potrta pokropiti. Žena pa, ki se ni mogla utolažiti, je neprehenoma jokala.

— O ti moj dobr, ti moj ljub-

ga lastnega življenja, moja bi, — je tožila in mu gledala v draga zgrobljena ženica. Ljumrtvi obraz in poljubila mrlze bim te prav tako, kakor tisti roke. — Ti, ki sem te ljubila dan, ko si mi podarila rože v nad vse in ki si mi bil najdraži znak ljubezni in me gledala s ji in najlepši mož na svetu, svojimi lepimi očmi. Kakor zdaj si šel, da se odpociješ. Konj rož je bilo tvoje telo dehtec in rdečica tvojih lic se je spajala z rdečico rož, ki si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi postala še mnogo lepša. Moje srece je prepolno hvale za vso tvojo ljubezen in za bisera, s katerimi si okrasila najin dom, preljubila otročiča. Zato te ne bom nehal ljubiti in bom hvalil Boga za vsak dan posebej, ki te bo še pustil ob meni.

Nato je nežno objel svojo ženo in jo poljubil na vele ustnice.

In tako sta trdila vsa v skrbah drug drugemu, kadar sta opazila kako vidno spremembu na svojih obrazih, in z vedenostim: ali me še ljubiš? Nato sta se prijela za roke in sta slonela vsa srečna drug obo drugemu vse do večera...

Nekega dne pa je stareca zaleda kap. Ko sta o tem zvedela otroka, ki sta bila že poročena, sta ga prišla vsa potrta pokropiti. Žena pa, ki se ni mogla utolažiti, je neprehenoma jokala.

— O ti moj dobr, ti moj ljub-

ga lastnega življenja, moja bi, — je tožila in mu gledala v draga zgrobljena ženica. Ljumrtvi obraz in poljubila mrlze bim te prav tako, kakor tisti roke. — Ti, ki sem te ljubila dan, ko si mi podarila rože v nad vse in ki si mi bil najdraži znak ljubezni in me gledala s ji in najlepši mož na svetu, svojimi lepimi očmi. Kakor zdaj si šel, da se odpociješ. Konj rož je bilo tvoje telo dehtec in rdečica tvojih lic se je spajala z rdečico rož, ki si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi postala še mnogo lepša. Moje srece je prepolno hvale za vso tvojo ljubezen in za bisera, s katerimi si okrasila najin dom, preljubila otročiča. Zato te ne bom nehal ljubiti in bom hvalil Boga za vsak dan posebej, ki te bo še pustil ob meni.

Nato je nežno objel svojo ženo in jo poljubil na vele ustnice.

In tako sta trdila vsa v skrbah drug drugemu, kadar sta opazila kako vidno spremembu na svojih obrazih, in z vedenostim: ali me še ljubiš? Nato sta se prijela za roke in sta slonela vsa srečna drug obo drugemu vse do večera...

Nekega dne pa je stareca zaleda kap. Ko sta o tem zvedela otroka, ki sta bila že poročena, sta ga prišla vsa potrta pokropiti. Žena pa, ki se ni mogla utolažiti, je neprehenoma jokala.

— O ti moj dobr, ti moj ljub-

ga lastnega življenja, moja bi, — je tožila in mu gledala v draga zgrobljena ženica. Ljumrtvi obraz in poljubila mrlze bim te prav tako, kakor tisti roke. — Ti, ki sem te ljubila dan, ko si mi podarila rože v nad vse in ki si mi bil najdraži znak ljubezni in me gledala s ji in najlepši mož na svetu, svojimi lepimi očmi. Kakor zdaj si šel, da se odpociješ. Konj rož je bilo tvoje telo dehtec in rdečica tvojih lic se je spajala z rdečico rož, ki si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi postala še mnogo lepša. Moje srece je prepolno hvale za vso tvojo ljubezen in za bisera, s katerimi si okrasila najin dom, preljubila otročiča. Zato te ne bom nehal ljubiti in bom hvalil Boga za vsak dan posebej, ki te bo še pustil ob meni.

Nato je nežno objel svojo ženo in jo poljubil na vele ustnice.

In tako sta trdila vsa v skrbah drug drugemu, kadar sta opazila kako vidno spremembu na svojih obrazih, in z vedenostim: ali me še ljubiš? Nato sta se prijela za roke in sta slonela vsa srečna drug obo drugemu vse do večera...

Nekega dne pa je stareca zaleda kap. Ko sta o tem zvedela otroka, ki sta bila že poročena, sta ga prišla vsa potrta pokropiti. Žena pa, ki se ni mogla utolažiti, je neprehenoma jokala.

— O ti moj dobr, ti moj ljub-

ga lastnega življenja, moja bi, — je tožila in mu gledala v draga zgrobljena ženica. Ljumrtvi obraz in poljubila mrlze bim te prav tako, kakor tisti roke. — Ti, ki sem te ljubila dan, ko si mi podarila rože v nad vse in ki si mi bil najdraži znak ljubezni in me gledala s ji in najlepši mož na svetu, svojimi lepimi očmi. Kakor zdaj si šel, da se odpociješ. Konj rož je bilo tvoje telo dehtec in rdečica tvojih lic se je spajala z rdečico rož, ki si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi jih podarila takrat v svoji prvi ljubezni. Da, še vse bolj te ljubim, ker si mi postala še mnogo lepša. Moje srece je prepolno hvale za vso tvojo ljubezen in za bisera, s katerimi si okrasila najin dom, preljubila otročiča. Zato te ne bom nehal ljubiti in bom hvalil Boga za vsak dan posebej, ki te bo še pustil ob meni.

Nato je nežno objel svojo ženo in jo poljubil na vele ustnice.

In tako sta trdila vsa v skrbah drug drugemu, kadar sta opazila kako vidno spremembu na svojih obrazih, in z vedenostim: ali me še ljubiš? Nato sta se prijela za roke in

IZGNANI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

13

Stara gospa se oklene njene roke.

— Dobri ste in hočete me tolaziti. Toda tudi to majhno upanje mi je odrečeno. Oni mož, ki se je vrnil iz Sibirije, in mi je prinesel poročilo, kako je moj sin umrl, mi je rekel na vprašanje, ako je tam kaka usmiljena duša, ki bi za mojega sina izkopal grob, da ne verjam. Prenočišče je bila na pol podrtka koča, v kateri nikdo ne stanuje. Samo, kadar priženje izgnance, jo rabijo za bivališče. In daleč okrog ni videl nobene človeške duše. Mogoče, da stoji daleč proč od ceste kaka samotna koča. V takih kočah so bili izgnanci z manjšimi kaznimi ustanjenji ter so bile postavljene zato, da bi izgnane obdelovali zemljo. Toda ta mož mi je rekel, da v tamošnji okolici ni videl nobene take koče. Šele po enem dnevu hoda je videl tako kočo, v kateri so napol propadli ljudje živeli slabše kot živina.

— Bilo bi bolj usmiljeno, ko bi vam oni mož ne bil s svojim posnajilom vzel vsakega upanja.

Gospa Lentikoff globoko vzduhne.

— Predno mi je o tem kaj povedal, sem od njega zahtevala, da je prisegel na zakrat, da mi bo povedal resnico. In zato ne morem najti nikakega miru. Svojega sina ne vidim pred seboj mirno spati, vidim ga samo kot nemirnega duha, ki nikjer ne more najti miru. To žene tudi mene okoli brez miru in pokoja. In čudno je — ne vidim ga več kot veseloga mladeniča, temveč kot moža, ki je dozorel v trpljenju, ki je prenesel mnogo težkih udarev usode. Takega vidim, če bdim ali spim. O, moja Daniela, vaše oči me tako sčutno gledajo — ko bi mogli pogledati v moje ubogo, raztrgano srečo!

In suho, krčevito ištenje stresa staro gospo in njene suhe oči strme iz njenega bledega obraza. Polna sočutja položi Daniela roko okoli vrata potrežene žene.

— Zelo mi je hudo, da vam ne morem dati nikake tolazbe, toda moje sreči z vami, draga, milostljiva gospa, — pravi mehko.

Gospa Lentikoff se vzravnava. Danieline besede so našle pot do njenega sreca. Trudna nasloni svojo glavo na ramo mladega dekleta.

— Hvaležna sem vam, Daniela, da čutite z menoj. Vidim, da je vaše sočutje pravo. Dolgo let nisem mogla z nikomur govoriti o mojem trpljenju, razen z Natašo in z mojo prijateljico gospo Bernovo. Te dobrsi duši sta vedno skušali odvrniti me od mojih misli, kadar sem govorila z njima o tem, kar teži moja duša. Toda v tej uri čutim — velika dobrota je to za mene, da morem svojo hlecino izraziti z besedami. In hvala vam za to dobroto, Daniela.

— Ne zahvaljujte se mi, milostljiva gospa; ponosna sem in srečna, da sem vam mogla izkazati dobroto za vašo ljubeznost. In če se vam olajša sreča, ako mi razložite svojo bolest, tedaj vas bom vedno rada poslušala.

Z vzduhini se dvigne staro gospa.

— Ne bom vedno razpoložena, da bi vam o tem govorila, toda saj vsem, da morem to storiti, ako me k temu žene. In ko prideva domov v Hedgehoney, vam bom pokazala sliko svojega sina. Tedaj boste mogli razumeti, kako zelo sem nesrečna, da sem izgubila takega sina. In včasih boste molili za zveličanje njegove duše.

Daniela pritisne njene roke na svoje srečo.

— Kako iskreno morem moliti, milostljiva gospa, na to vam dam svoje besedo.

— Hvala vam imate dobro, čisto srečo — in molitev iz takega sreca pomaga. Sedaj pa ne bova več stali pred tem razpadlim gradom.

Skrbno pelja Daniela gospo čez dvorišče v park, ki je bil divje poraščen, pa je tudi še spominjal na nekdajno lepoto. Tako gresta do voza, ki ju je čakal.

Mr. Gray je nekoliko zadremal v sanjadi tišini tega zemeljskega koticka. Prestrasi se, skoči s kozla, da obema pomaga skočiti na voz.

Nato pa zopet zasede svoj prostor in voz drdra dalje med travniki in njivami. Obe dami sedita molče ena poleg druge. Toda gospa Lentikoff drži roko svoje mlade družabnice, kot bi rabila zaslomo, katere se je mogla okleniti. In iz majhne dekliške roke je kipelo ogrevajoče življenje v roko stare gospo.

8. poglavje.

Ko pridejo v cottage, gre gospa Lentikoff takoj v svojo sobo ter prosi Daniela, da jo počaka v družabni sobi, kadar se preobleče in pokrepča.

Ko zatem pride v družabno sobo, prinese sinovo podobo. Sede k Danieli in prične pripovedovati:

— Poglejte, draga Daniela, od vseh zakladov, ki jih imam, mi je samo ta nenadomestljiv. Ta okvir in drugo ima za mene malenkostno vrednost, dasi je vse precej drago, toda v sebi ima edino sliko, ki jo imam od svojega sina in vsled tega bi dala vse za njo — vse svoje premoženje.

Daniela ogleduje in občuduje podobo, ki jo je že enkrat videla na nočni mizici stare gospo.

— Krašno zlatarsko delo je to.

Nato gospa pritisne na rubin, podoba se zavrti in pokaže se slike mladega kneza.

— Vidi, Daniela, to je moj sin. Vaše oči naj počivajo na njegovem ljubem obrazu, kajti v ste polna sočutja.

Daniela se skloni nekoliko nižje in dolgo gleda v plemenito obličeje mladega kneza Smolenskega. Zdi se ji, kot bi bile žive te veseli, žareči oči, kot bi smeje gledale v svet iz plemenitega, prikupljivega obrazu.

Danielo prešine nek poseben čar in nehote pravi ginjena:

— Ta sin nam ne sme nikdar umreti, milostljiva gospa. Njegove oči gledajo tako živo in podobe in usta so, kot bi govorile: Živim!

Gospa Lentikoff z ljubeznivo krenju pritisne podobo na njeno lice.

— Kaj ne, — sedaj razumete, kaj sem izgubila.

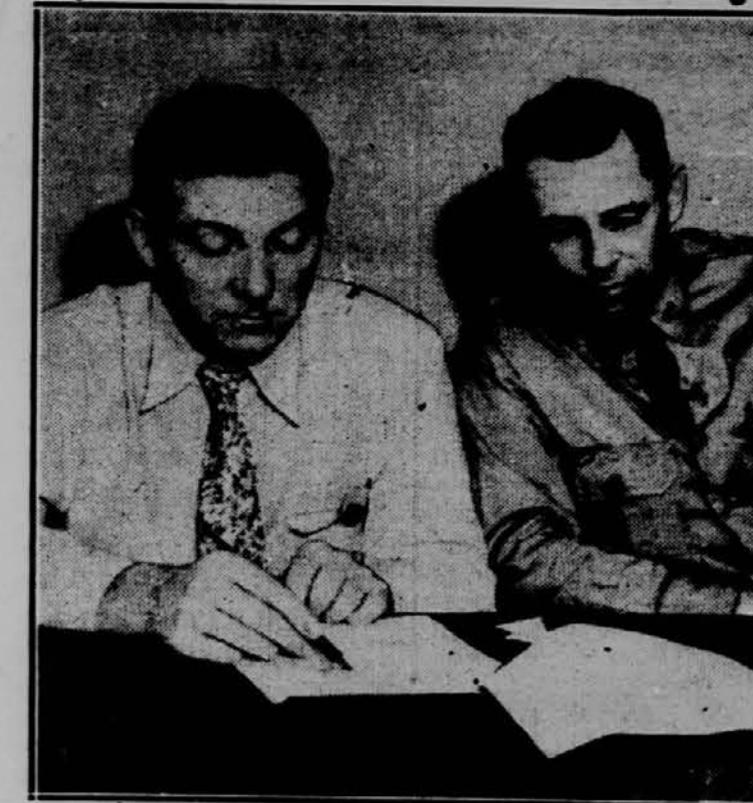
— Uboga mati! — pravi ginjena. In sokoje ji stopijo iz oči. Z vročimi očmi, skoro nevoščljivo gleda gospa Lentikoff svojo družabno. In mučno, suho ištenje se ji dvigne v prsh.

— Ko bi mogla jokati kot mi! Odkar so mi vzelci sina, nisem potolila še nobene solze, ker mi je bil vzet na tako krut, barbarški način.

Daniela jo skupšča pomiriti. Še enkrat pogleda na podobo mladega kneza in si jo tako vtisne v spomin, da jo je prihodnje dni videva jasno pred seboj.

(Dalje prihodnjih.)

KONEC STAVKE V MINNEAPOLIS

Včeraj je bila končana več tednov trajajoča stavka žoferjev v Minneapolis, Minn. Levi na sliki je govoril, B. Olson, ki je bil proti glasil obsedno stanje, poleg njega pa general Walsh, poveljnik milice v državi Minnesota.

ALI SO ŽIVALI NEUMNE?

Prav za prav niti nimamo pravljenu jaje, eden leži na jajecih izrazov, s katerimi bi označili podnevi, drugi ponoči. To je vse samotno ravnanje pri živalih, ki kakor "pametno". Če pa eden iznikakor ni isto, kar človeška umnost. Vse to ravnanje vodi le gon preostali tovariš ne nadomesti po samohranji odnosno po ohramenosti. O tem je v znanstvenem krogu nedavno predaval ravnatelj znane ptičje postaje Rositten, dr. Heinroth. Izjavil je med drugim: Krocodil v zoološkem vrtu leži ure in ure na enem mestu, ne da bi se ganil, in večina opazovalcev sodi: Len je. V resnici je pa mirovanje način, ki krokodilu zagotavlja preživljjanje: negibni oklep premoti razne živali, da ga imajo za drevnesko skorjo ter se splošno pripisujejo. Če pa kokljki mu brezskrbno približajo; kakor podložimo fazanu jajcu, bo malitro so dovolj blizu, hlastne po dičem nusmiljeno razbila glavo, nujno krokodilov gobec in jih odpravi v želodec. Te "zvijaze" si znak življenja.

Kokljki slovi zaradi velikega "maternskega" čustva, ki ji ga imajo za drevnesko skorjo ter se splošno pripisujejo. Če pa kokljki mu brezskrbno približajo; kakor podložimo fazanu jajcu, bo malitro so dovolj blizu, hlastne po dičem nusmiljeno razbila glavo, nujno krokodilov gobec in jih odpravi v želodec. Te "zvijaze" si znak življenja.

Celo pes na razočara s svojo "inteligenco". Naučil se je pač pred uzmivoči zagrebsti kost v zemlji; ne izmisli posamezen krokodil. Celo pes na razočara s svojo "inteligenco". Naučil se je pač pred uzmivoči zagrebsti kost v zemlji; ne izmisli posamezen krokodil. Celo pes na razočara s svojo "inteligenco". Naučil se je pač pred uzmivoči zagrebsti kost v zemlji; ne izmisli posamezen krokodil. Celo pes na razočara s svojo "inteligenco". Naučil se je pač pred uzmivoči zagrebsti kost v zemlji; ne izmisli posamezen krokodil.

Kakor se zdi marsikatero ravnanje živali nenavadno umno, se utegnjeva taiste živali pri tem občutiti skrajno neumno. Neka vrsta malih papig ima navado, da se samec in samica menjavata pri

da skrivališče takoj obrne pozornost nase: pokrije jih na pr. s kosom belega papirja.

Jerebici je umetnja skrivanja dočela tuja, neumna je ko noči zato, da je pa narava na drug način zagotovila obstoj: znesne po 16 jajec je proti vremenskim vplivom izredno odporne.

Ako sem trdno zaspal, — pravilno poveduje učenjak, — "sem zagledal v sanjah, da leži na moji mizi pola papirja, ki je popisana z enačbami. Precítal sem jih in videl, da sem pred teoretično rešitvijo mojega gostomera. — Kdaj sem vse to poskušal rešiti težko tehnično nalogo: Hotel je sestaviti plinski gostomer, ki bi bil enako poraben za znanstvene in tudi trgovske namene. A vse je bilo zmanjšano. V začetku maja je sklenil znanstvenik, da bo sploh razdelil najbrž nerazrešljivo vprašanje. Utrjuen je šel spat.

"Ako sem trdno zaspal," — pravilno poveduje učenjak, — "sem zagledal v sanjah, da leži na moji mizi pola papirja, ki je popisana z enačbami. Precítal sem jih in videl, da sem pred teoretično rešitvijo mojega gostomera. — Kdaj sem vse to spisal? — sem misil, se zdobil, skočil k mizi in se prepričal, da so to bile le moje sanje. Tačko sem pričel računati, da ne bi pozabil podrobnosti razodelitve. Vse je šlo hitro od rok. Poleg pozneje sem imel v resnici v rokah isto popisano polo, o kateri sem poprej sanjal. A nisem hotel izgubiti nobene minute, ker sem se še vedno balda ne bi česa pozabil. Ceprav je bilo pozno ponoči, sem takoj naročil izvoščka v pohitru v svoj laboratorij na Victoria streetu. Vratar se je zelo zadobil, ko me je zagledal. Odišel sem k svoji mizi, razložil posamezne dele gostomera, da bi ustrezali zapisanim enačbam, in pričel preizkušati teoretične zaključke. Globoko sem si oddalnil, ko sem videl, da ni vmes nobene pomote. Zdaj je novi gostomer pripravljen in v kratkem bo na trgu. Veliko bo koristil znanstvenemu raziskovanju in tudi kemičnim tovarnam. A kako se je oblikoval brez udeležbe moje zavesti in v kratkem trenutku odgovori, ki sem ga zaman iskal z naporedom vseh svojih sil v teknu včetek — to naj poskušajo ugotoviti psihologi. Zame je to nemlivo razdetje."

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Neka vrsta rac, ki gnezdi v drevesnih duplinah in ima kremljje na nogah, tako, da morejo tudi komaj izleženi mladiči splezati iz dupla na prsto, prepusti mladiči, če smo ji podložili jajeca načinu rac, smrti v duplini: ne pomaga jem na piano, dasi bi to s klijunom prav laško zmagala.

Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač pa "ve", da mora gnezdit v duplu, ker bi ji inače mladiči.

Nekaj posebnega je ptičji pollet. Ptiči se zbirajo jeseni in skupaj odlete proti toplejšemu jugu, tako mislimo. V resnici pa lete posamez in samo ponoči: kobilar in slavec delata tako in kukavica tudi, dasi inače nikoli ne leta ponoc. Gon ji tega ne veleva, sama ne domume. Pač